

[Carlsen-Skiødt.]

endnu nævne et Par Ting, deriblandt Filmstitlerne. Jeg formoder, at ogsaa de er under Censur, da Plakaterne er det. Hvis Titlerne ikke er det, bør de i alt Fald være det, thi de kan undertiden være meget udæskende. Det bør ikke blot være Billederne, der er under Censur, men selvfølgelig ogsaa Titlerne.

Hvad Plakaterne angaar, fremviser de ikke blot, som det blev nævnt før, Damer med korte Skørter, men jeg henleder Opmærksomheden paa, at ogsaa de Stillinger, Personerne indtager paa Billederne, kan være i høj Grad udfordrende. Man har draget en Sammenligning med, hvad Landets Aviser indeholder af Illustrationsstof, men jeg maa sige, at jeg har aldrig set, at Landets Blade har været nær saa langt ude som disse Udstillingsplakater. Jeg tænker her paa alle de almindelige Blade. Jeg ved godt, at der kan være Ugeblade, som er meget udfordrende, men der er dog en meget betydelig Forskel paa en Plakat, som udstilles til offentlig Beskuelse, og et saadant Blad. Af en Plakat maa man kræve, at Fremstillingen er mere varsom, end det kan kræves af et lukket Blad, som man kan købe eller lade være med at købe. Plakaten er jo udstillet ogsaa for Børn og unge Mennesker.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard nævnte som noget ønskeligt, at der indenfor Censurkomiteen, som i Øjeblikket bestaar af tre Medlemmer, kom en Kvinde. Med Hensyn til denne Komité har jeg den Følelse, at i alt Fald dens to Medlemmer ikke har været meget stærkt optaget af Arbejdet. Jeg vil gerne støtte Ønsket om, at der kom en Kvinde i Komiteen. Det kvindelige Følelsesliv ligger nu en Gang noget anderledes end Mandens efter min Betragtning, og ud fra den Opfattelse vil jeg gerne støtte denne Tanke.

Der er ikke oplyst noget om, hvor stor Censurafgiften er. Censurafgiften er jo noget andet end en almindelig Forlystelsesskat, og jeg har uden at kunne konstatere Rigtigheden deraf, den Følelse, at Censurafgiftens samlede Beløb er betydelig højere, end hvad man i 1922 tænkte sig den skulde blive. Lønninger og andre Ting vedrørende Censuren andrager jo 22 000 Kr., og jeg vilde mene, at hvis Censurafgiftens Beløb meget væsentlig oversteg det Beløb, der medgik dertil, burde Afgifterne nedsættes. Det var i 1922 Tanken, at Censuren økonomisk skulde hvile i sig selv.

Med Hensyn til Bevillingsafgiften skal jeg ikke sige noget væsentligt om de en-

kelte Satser. Det afgørende for mig er ikke, om den aarlige Bevillingsafgift indbringer lidt mere eller lidt mindre; jeg ser hellere, at Bevillingsafgiften bliver mindre, naar man derved kan bidrage til at fremskaffe bedre Films af folkeopdragende eller belærende Art, hvilken Benævnelse man nu vil anvende. Det drejer sig ikke om, hvorvidt Staten faar en 100 000 Kr. mere eller mindre ind. Hele denne Biografvirksomhed har en meget stærk Tilknytning til Befolkningen. Som den ærede sidste Taler nævnte, er der en stor Masse Mennesker, som ikke har Raad til at gaa eller af andre Grunde ikke ønsker at gaa i de rigtige Teatre, som jo er betydelig dyrere, men som ønsker at tilbringe en Time eller to i Biografteatret. For deres Skyld vil det være ønskeligt, at de foreviste Films er af en saadan Karakter, at de virkelig kan være belærende, opmuntrende og gode.

Nu vil det vise sig gennem Udvalgsarbejdet, hvad vi kan enes om. Fra vor Side vil vi gaa ind i Arbejdet med Villighed til at føre Sagen igennem og med Villighed til at se at naa til det bedste Resultat bygget paa de Erfaringer, som er høstet i de 5—6 Aar, den nugældende Lov har virket, og eventuelt ogsaa bygget paa de Erfaringer, der kan indhentes fra vore Nabolande Norge og Sverige, som i et lignende Tidsrum eller en lidt længere Aarrække har haft en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg vil haabe, at naar Lovforslaget er blevet til Lov, hvad det sandsynligvis vil blive, er det lykkedes for Rigsdagen at gennemføre en Lov, der er bedre end den nugældende og er bygget paa de indvundne Erfaringer, saaledes at den sikrer os et Biografvæsen svarende til de Ønsker, der er fremme i den største Del af vort Lands Befolkning.

Elna Munch: De foregaaende Talere har beskæftiget sig med den Bestemmelse i § 1, som siger, at en vis Brøkdel af Forevisningstiden i Biografteatrene skal anvendes til Forevisning af danske Films. Jeg vil knytte nogle Bemærkninger til denne Bestemmelse, idet jeg tror, den vil blive af en ret skæbnesvanger Natur for Biografteatrene, da kun et overmaade ringe Antal Films falder ind under denne Kategori. Det er i øvrigt et mærkeligt Tidspunkt at foreslaa en saadan Bestemmelse. Nylig er det ene af de danske Filmsselskaber brudt sammen, og det andet fremstiller fortrinsvis Films med Fyrtaarnet og Bivognen. Jeg skal ikke i mindste Maade forklejne disse udmærkede Figurer, som ikke blot er populære her i Landet, men ogsaa har gjort